

מסורת הש"ס

(א) צ"ח סכות יט כ"ה (ב) מנחות
ח: יט' ת"כ צ"ח פ"א ה"ה
(ג) כעשר"ה שבת קכ"ה
(ד) מנחות: י"ח (ה) מנחות
(ו) (ז) לעיל פ"ה מנחות ו' פ"ה
ק"ב: פ"ה ד"ה (ח) תוס' פ'
מנחות פ"ה ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
ה"ה (ט) תוס' מנחות פ"ה
(י) ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
(כ) לעיל פ"ה (ג) מנחות פ"ה
(ד) תוס' (ה) לעיל פ"ה (ו) ו'
מ' מנחות פ"ה ד"ה כ"ה (ז)
כ"ה פ"ה מנחות (ח) ו' ו' ו'
פ"ה פ"ה מנחות: י"ח מנחות
ד"ה פ"ה

הגהות הב"ח

(א) ישי"י ד"ה שאר פסולים
דמיס של בהמה: (ב) ד"ה
ליכס ימי' מורקת הס"ד ותינת
כ"ס נחמק: (ג) ד"ה ולן
מקדשן ימי' לכלי הס"ד ותינת
כ"ס נחמקת נחמק:

גליון הש"ס

[illegible]

שינויי נוסחאות

[illegible]

הוא צילם אותם לזכרם.

[illegible]

למחשבה, ללחץ משום דבר יריד נחל
הסיד, ויחלץ תהידי הייב ויחלץ
כר, וכן כחוס' לעיל פ"ג ע"ג סדיה
הייט לרבי, וע"כ ריב ויחלץ למחשבה
(ל) גביה דדבר לח איני יכול להיות
ולמעשה נגבו וא"ת הייט מוטבן
הר נרסי לה

אבא שאול אומר סבין מטרפה דיתת
שנסגמה עד שראו אותה שהיתה סג

המזבח מקדש פרק תשיעי זבחים

הַחֲמִישִׁים הָעוֹף פְּסוּלָה. שְׁמֵלֶק בְּרָשָׁה הַמּוֹצֵה שָׁלָל לְשֵׁמָה וּפְסָל (א' דלף) שֶׁל גִּב דְּנִשְׁמָה (א' לְמִן הָא אֲחֵר מִר לְעִיל (ד' ק"א:)) מִלֶּק כָּל מִקּוּם אֲבֻמִּצְמוֹת כְּשֶׁרָה וְלֹא פָסִיל מַעֲלֵה דִידִים (א' אֲלֵה בְּזֹהֵה וְיֹהֵא דְמִלֶּקָה בְּפִסּוּל בְּרָשָׁה הַמּוֹצֵה וְיִקְיִל בָּל הַפְּסוּלִין (א' אִם עֵלֹ לֹא יִרְדּוּ הִיכִי שֶׁרִי לִיָּה מִר לְהוֹת מְדַמֶּה מִרְגָּה מְגִבִּיה וּמִחִי כְּשֶׁאֲחֹה בֵּה וְמוֹה וְהוֹ לִי יִרְדּוּ: **שֶׁאִר פְּסוּלִים.** דְּמִיִּם (ב' בְּנִהֵה לְרִיג: **וְשֶׁאִר מְצִיִּים** בְּמִחִי (א' הֵדֵס פְּסוּל (א' שְׁעֵה לִי יִרְדּוּ: **הִיכִי וְיֹקִים.** מְדַמֵּן מִרְגָּה וְיֹקִיקָה מְרֻחֹק הֵאָּ וּזֹרֵק וְהוֹ לִיָּה

חֲדָרֵי הַחֲנוּכָה: וְחֲמִשִּׁי דְרֻמָּה עָלָיו.
וְהַמִּזְבֵּחַ הַזֶּה כְּשֶׁמֹּנֶה בְּחֻמָּתוֹ הָיָה
וְכִסּוּ בְּזִיקָתוֹ דָּם פְּסוּל: וּפְרִסְתִּין אָף
זֶה אֵלֶּם הָיָה. בְּחֻמָּהּ מִיָּד הָיָה וְלַעֲנִין
דְּמִים פְּסוּלִים נָמִי אִי מִגַּע וְכִי
בְּחֻמָּה הָיָה וְלֹא זִיקָתוֹ עוֹדֵד לֵב
דֶּךָ הָיָה חֲזִיקָה בְּכָן אֵלֶּם לֹא
מִשּׁוֹם דְּלֹחֵר מִזְבֵּחַ כְּמוֹת דְּמִי: אֲחֵר
לִפְסוּלֵהוּ לֹא הָיָה. וְעוֹלָם עֲנִיִּין מִזְבֵּחַ לֹא
יִשְׁתַּבֵּחַ דְּרֵא: וְנִרְבֵּה בְּרֵאשׁ הָחֵמָּה

מדות 'אבל מזדקקת לן
מלאים סולת א"ל רב
מנחה לחה היא א"ל
שבה איבעית אימא
דמי אמר שמואל יכלי
שלימין אין מקדשין א
אלא מתוכן ואמרי
שלימין ומלאים ומבפ
ביניהו ויברצין מדב
מקדשין אלא שלימין

א"ר אסי א"ר יוחנן א"ר
הלוסיף אבל דעתו
קודש תניא גמי הכי
שלימין אמר רבי יוסי
הלוסיף אבל דעתו
קודש אין כלי הלא
ואיתמא רב אסי
מקדשין ליפסל איכא
מביאין מנחות ונני

וביכורים מן המדומע
הכרם ואם הביא לא
רב אסי' לא קרש ליק'
(ט"ח) "כלי קרש שניק'
מתיכן לתוכן אבר' י'
סכין שנפגם אין'
נשמטה אין מחזירין'
אומר סכין מטרת'
בגדי כהונה אין'
שנאמר "מעשה אור'
במים מכבסין י"א אמר

מלאין. כלומר שיהא בהן שיעור שלם הנרץ לדבר אם יבש הוא שם
ג' עשורים למר ועני עשורים ללול אבל אם חקר השיעור אין
מכנסים: בעורה: יצירת מדום ביניים. למאן דמי אין מקדש
כלי. יצירת מדום גרשי מדום. ופליגתא היא בתנחומא שפרק שרי
אין דעמו להסלים =. ולהסוף עד כשיעור: פניו נמי הכי מלאים
למאן דמי חקר דלא מקדש: אבל מקדשין =. כלי הכלה אם היב
ליווה כלי להכשירו לפסל דמחזי =. המנחות מופלגה
בעורה: מנחות ונסכים ומנחה בכחם מן המדומע. ואעפ"י שרי
שכרלא מן המותר לישאל (מנחות ז.א): ואין ז' מערכה. שאסורה ק"פ
לא מחדר אבוכרים אלא למנחות דבכורים לאו קדושה חזי
אזכרין אותן. מן ששעין למדוי =. מנוקטות משמירין אותן כב
ויכולהו מושן. דמחזי כעניות ולאו אורח ארעא: נפגמו =. פניהם
בפנימות דקות תמיד ומטרפה אם הקדשים: אין עושין אותן מעש
מלבד אורגין אותן בכליהם: אבל. מין כינוס הוא
דעטמא משום דמחזי כעניות הוא מה לי נהר מה לי מים שרי

[illegible]

מקדש ונמנו עליה כהנים ונגזרה, מ"י שהיה נותן למנום פנימות דקות ומטירת את הקדשים ולכן רפת מיד, זה דעת רש"י, ורבינו (הרמב"ם) שכתב לשון הכריתות ולא ביאר דבר אפשר שטובר דאבא נגזינו אותה ולא שידך בזה עניית כי קל הוא המכין להיפגם כאשר כתבתי ולא מפליגין

ק תשיעי זבחים פת.

תמאת העוף פסולה היכי מזה מדמה. פירש בקונטרס וק"ל
בכל הפסולין (ועל דף פד.) דלם כ"ו עלו חרוק הדם
לכחמילה וא"ת מנה ליה הא דקדוש וזיקה קאמר ללא ירדו כ"ו דילמא
היינו לאחר וזיקה יש קנת רחם ממליקת טעמא העוף כ"ו דלון טעמא
בניה בלבינה טעמא (מחברת לא האמר
ואם אין יכול לזרוק לכחמילה במה
ממרת דם האכילה כ"ו) דלענין אם
דלון אם דלם לא יקנשו לא קאמר
דאכיל למען דלמר תרד לא יקנשו
כדפי' (ועל דף פ"ו סוף ד"ה גלי'):

מדות היבש. פירש בקונטרס
דלכר קרי ליה ליבש מדה
ולגח כלי שאין שום כלי מקדש :: ליבש
אלה שמי מדות עשרון וחצי עשרון
ותימה והאיכא ביטא פרק הקומץ
[רצ"ה] (מנחות דף כד.) והאיכא מחמה
לקטורת והאיכא קף והאיכא כמחשת
בשעשועות (דף כ"ה.) והאיכא צינץ
ושוכלן ופי' ר"ת דלכר קרי ליה ליבש
מדה ולגח כלי ליה ליבש צינץ ויטולין למדות

מחוק או גדוש ככל ענין שיראה אבל
דבר לה לא שייך מדה גביה ה' שהרי
מדת לה אינה שזה דדבר לה אינה
יכול להיות גדוש ופעמים שמדת לה
ז' וימרה מזה כמו מדת יין וימרה
ממדת מזה לפי שיש עב יותר וכן
שמן מין להכי לא קרי ליה מדה ה':
אלה כפפים פ' בקוטרם בעורה
ו' וימרה למח שניה לזון
המשה הוה לה למימר בקצ' וטפ' ו
רבינו חיים דמפנים לכלי קלמך א

ואולי לתעטט * חקק מושבו ממנו *
 והידוע. פירש בקונטרס מדמוע
 דמוריה ויכניו כ"ח פירש
 מעורר בעולה וכלאי הכרס אבל
 עולה וכלאי הכרס לא אינטרין
 למימתי * ופי' הקונטרס * ע"י איך תימשך
 ממשק שפאל כיון דשרי לבסטים
 ומכסלי דמגיה (דף קז:) דקמאר לא
 אמר הפרשמי לחובה רביעיט קדש
 לחקן על המורחה לא שייכי לבקן
 דכרס אל דמורח * ודמורח אל דכרס אל

[illegible][illegible][illegible]

עין משפט
נר מצודה

[illegible]

תורה אור השלם

וְיִרְבְּנוּ קִעְרֵת בֶּסֶף אֲחֻזָּה
וְלִשְׁלֹם וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּה
יִחָד בֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
קִדְשׁ שְׁנֵיהֶם מֵאֻלָּים סֵלָה
לְזֹלָה בְּשֵׁטֶן לִמְנֻחָהּ

מחפץ רע"י

[illegible]

מה מקובצ

[illegible]

ליקוטים

במסגרת פרויקט "המחשבה" של משרד החינוך, תוכנן סדרת ספרים המכילים חומרים לימודיים ופדגוגיים, המיועדים לשימוש במסגרת הוראה ולימודים. הספרים נכתבו על ידי מומחים בתחומיהם, ונבדקו על ידי מומחים בתחומי חינוך ופדגוגיה. הספרים נכתבו בשפה פשוטה וברורה, ונבדקו על ידי מומחים בתחומי חינוך ופדגוגיה. הספרים נכתבו בשפה פשוטה וברורה, ונבדקו על ידי מומחים בתחומי חינוך ופדגוגיה.

בכתש של משה שאני שהיה
אומר יהא זה לעולה יהא זה
אפילו שעשין מעין מלאכתן.
נעולה שחיקן השחותה גבר,
העט יגנו ולא שייך בה עניות
דלא מיתוי כעניות כלל, אלא
מה שאמר שם בסוף הבריתא
היא לא נגזרה בפסע הראשונה
נגזרה אבל אי לא הכי לא היו